

1017 2. Beh. af Lovf. om Tillæg til Lønningen for Embeds- og Bestillingsmænd m. m.

1018

Strup: Jeg kan for mit Vedkommende ikke stemme for det Vndringsforslag, som er blevet anbefalet af den ærede 1ste Landstingsmand for Kjøbenhavn (Madvig), og da jeg nødig vil have min Afstemning om dette Vndringsforslag opfattet saaledes, at det var en sær Kjærlighed til selve det foreliggende Lovforslag — idet jeg satte sær Pris paa som Medforslagsstiller at bevare det uforandret —, der gjorde, at jeg stemte imod Vndringsforslaget, ønsker jeg nærmere at motivere min Stemmegivning. Jeg skal ikke fordybe mig i Betragtninger over, hvorvidt det foreliggende Lovforslag er mere eller mindre fyldestgjørende; jeg vil indskrænke mig til at sige, at det staar for mig, som om det er mindre utilfredsstillende i kvantitativ Henseende end med Hensyn til Fordelingen af Summeerne, og jeg vil endogsaå spøje til, at en Del af de Bevillinger, som ere fste i ganske lignende Retning som den, hvori dette Lovforslag gaar, ere fste med en ganske paafaldende Rundhaandethed endogsaå fra det andet Things Side, en Rundhaandethed, som netop for mig staar i sfterende Modstætning til de Regler, der ere indførte i Bestemmelserne om Lønningstillæget for Embedsmændene. Naar jeg nu ikke desto mindre ikke vil stemme hverken for de her foreliggende Vndringsforslag eller for andre Vndringsforslag, som maatte sigte til at bringe et mere passende Forhold tilveie i Fordelingen af de Summer, der ved Finanslovens 2den og 3die Behandling i Folkethinget ere blevne stillede til Raadighed til Forbedring af Embeds- og Bestillingsmændenes Raar, er det, fordi det forekommer mig, at et Forsøg paa gjennem Vndringsforslag mulig at ville bøde paa de Mangler, som efter dette Things Mening maatte være tilstede, vilde være unyttigt. Grunden dertil ligger, som det forekommer mig, overordentlig nær, og jeg haaber, at den høitærede Formand trods sin Advarsel imod at komme tilbage til, hvad der ligger forud for selve dette Lovforslag, dog vil erkende, at det ikke let lader sig undgaa at vise tilbage til det, som ligger forud for Lovforslaget, naar man skal begrunde sin Stilling lige over for det, i det Mindste ikke for en Forslagsstiller, der selv erkjender, ligesom det ogsaa er blevet erkjendt af Ordspøreren for Forslagsstillerne (Bloug), at han ikke fordialt kan slutte sig til Forslaget. For mig staar det saaledes, at der ikke her, saaledes som det af den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Madvig) blev angivet og med fuld Ret, naar man kun ser Sagen i sin Almindelighed, egentlig er Spørgs-

maal om en fri Forhandling mellem de to Thing om Kvantiteten af en Bevilling. Det ærede Medlem undgik at nævne den tredie ligeberettigede Faktor i Lovgivningsmagten eller, dersom jeg hørte ret, anviste han denne Faktor en meget usædvanlig Plads i dette Tilfælde, nemlig som kun andragende. Det forekommer mig, at man ikke med fuld Føie kan se bort fra, at den ene ligeberettigede Faktor i Lovgivningsmagten her allerede paa Forhaand har stillet sig fuldstændig uden for Sagen eller, hvad der gjør Stillingen for dette Thing endnu uheldigere, i Virkeligheden har modtaget denne Bevilling og den Form af Bevillingen, som det andet Thing har sendt til os. Det er jo vel saa, at ved Sagens 2den Behandling i Folkethinget stillede Regjeringen sig indifferent lige over for Spørgsmaalet; Regjeringen henstillede til de to Afdelinger af Rigsdagen at komme overens om dette Spørgsmaal og forment, at, hvad de vedkommende Thing bleve enige om, vilde Regjeringen ogsaa kunne modtage. Denne Stilling af Regjeringen var jo vistnok i og for sig noget overraskende for Mange og ikke mindst for dem, der her i dette Thing ikke sjelden have hørt Regjeringer stærkt dablede for at indtage en kun henstillende Position lige over for Afgjøvelsen af vigtige Spørgsmaal. Vi have jo jevnlig hørt det særlig blive indskjærpet Ministre, at, naar de ønskede at søre Noget igjennem, maatte de ikke blot henstille til Rigsdagen at komme overens, men de maatte selv søre Sagen med en stærk og kraftig Gaand igjennem. Denne Henstilling til en Overenskomst mellem Rigsdagens Afdelinger har derfor vistnok været dette Thing noget overraskende fra den høitærede Regjerings Side. Men jeg maabede erindret, at ved Finanslovens 3die Behandling i Folkethinget blev der af næsten samtlige Regjerings Medlemmer for Medhjælpsummernes Vedkommende stillet Vndringsforslag til det ved 2den Behandling vedtagne Forslag om Tillæg til Lønninger. Det forekommer mig, at den høitærede Regjering derved egentlig er kommen bort fra sin blot henstillende Position. Det forekommer mig, at den høitærede Regjering ved at forlange Medhjælpsummer til Bestillingsmænd forhøiede, og der netop at forlange de samme Procenter, som for Embedsmændenes Vedkommende, var opstillet i Lønningstillægsforslaget, i Virkeligheden har godkjendt dettes Kvantitet. Jeg ser ikke rettere, end at Regjerings Stilling lige over for Forslaget var henstillende ved Sagens 2den Behandling, men var modtagende ved Sagens 3die Be-